

ÚSTAVNÝ SÚD SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Hlavná 110, 042 65 Košice 1

P. O. Box E – 35

PREHEAD VYBRANÝCH ROZHODNUTÍ ÚSTAVNÉHO SÚDU SLOVENSKEJ REPUBLIKY

za obdobie X./2021
Senát II

Nález:

spisová značka	II. ÚS 277/2021
populárny názov	Posudzovanie obsahu podania súdom
sudca spravodajca	Luboš Szigeti
druh konania	konanie o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	Nález - Nález
dátum rozhodnutia	30.09.2021
dotknuté články ústavy a medzinárodných zmlúv	Ústava Slovenskej republiky čl. 46 ods. 1 Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd čl. 6 ods. 1 zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov
analytická právna veta	Prí posudzovaní podania podľa jeho obsahu nemôže súd určitému podaniu dávať iný význam, než ktorý zodpovedá obsahu podania. Ak dovolací súd, posudzujúc dovolanie podľa jeho obsahu (§ 124 ods. 1 CSP), vyvodí jeho prípustnosť aj podľa § 420 písm. f) CSP napriek tomu, že dovolateľ v dovolaní explicitne uplatnil dôvody prípustnosti dovolania len podľa § 421 ods. 1 písm. a), b) a c) CSP, koná dovolací súd v rozpore s § 440 CSP a napokon aj v rozpore s čl. 2 ods. 2 ústavy.
skutkový stav a základné fakty	Sťažovateľka napadla rozhodnutie najvyššieho súdu o dovolaní z dôvodu, že najvyšší súd podľa jej názoru nebol oprávnený zrušiť dovolaním napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 420 písm. f) CSP, keďže dovolateľ tento dovolací dôvod vo svojom dovolaní neuplatnil a prípustnosť dovolania výslovne založil na dôvodoch podľa § 421 ods. 1 písm. a), b) a c) CSP.
z odôvodnenia	"Prí posudzovaní podania podľa jeho obsahu nemôže súd určitému podaniu dávať iný význam, než ktorý zodpovedá obsahu podania, jeho vnútornej skladbe, logike, zvolenej argumentácii, v podaní použitým výrazovým prostriedkom a celkovému zmyslu podania. Posudzovanie podania taktiež neumožňuje súdu obsah úkonu výkladom dopĺňať či domýšľať alebo z neho vyvodiť závery, ktoré z obsahu úkonu nevyplývajú (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2016, s. 440 – 446). Na základe zistených skutočností tak možno prijať záver, že pokiaľ dovolací súd, posudzujúc dovolanie podľa jeho obsahu (§ 124 ods. 1 CSP), vyvodil jeho prípustnosť aj podľa § 420 písm. f) CSP napriek tomu, že dovolateľ v dovolaní explicitne uplatnil dôvody prípustnosti dovolania len podľa § 421 ods. 1 písm. a), b) a c) CSP, konal v rozpore s § 440 CSP a napokon aj v rozpore s čl. 2 ods. 2

	<p>ústavy.</p> <p>V súvislosti so skutočnosťou, že ústavnou sťažnosťou bolo napadnuté kasačné rozhodnutie najvyššieho súdu, ktorým sa konanie nekončí, ... ústavný súd dodáva, že aj kasačné rozhodnutie všeobecného súdu môže byť principiálne spôsobilé porušiť základné právo účastníka konania. Aj vydanie procesného rozhodnutia všeobecným súdom je potrebné považovať za súčasť poskytovania súdnej ochrany."</p> <p>Ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľky na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a jej práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru, napadnuté uznesenie najvyššieho súdu zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie.</p>
použité odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, ESEF a iných súdov	
súvisiace právne predpisy	zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok
klúčové slová	<p>dovolanie-dovolacie konanie</p> <p>občianske súdne konanie-Civilný sporový poriadok</p> <p>práva a slobody – právo na súdnu a inú právnu ochranu-právo na súdnu ochranu</p> <p>dovolacie dôvody-zmätočnosť</p> <p>právna istota</p> <p>zákonnosť</p> <p>práva a slobody – právo na súdnu a inú právnu ochranu-právo na spravodlivý proces</p> <p>dovolanie-prípustnosť</p> <p>arbitrárnosť</p>

spisová značka	II. ÚS 291/2021
populárny názov	Dovolacie dôvody - nesprávne právne posúdenie
sudca spravodajca	Peter Molnár
druh konania	konanie o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	Nález - Nález
dátum rozhodnutia	30.09.2021
dotknuté články ústavy a medzinárodných zmlúv	<p>Dodatkový protokol k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd čl. 1</p> <p>Ústava Slovenskej republiky čl. 46 ods. 1</p> <p>Ústava Slovenskej republiky čl. 20 ods. 1</p> <p>Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd čl. 6 ods. 1</p> <p>zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov</p>
analytická právna veta	Dovolací dôvod podľa § 432 ods. 1 CSP nie je vymedzený riadne, ak dovolateľ neuvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a neuvedie ani, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.
skutkový stav a základné fakty	Sťažovateľ ústavnou sťažnosťou napadol rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o dovolaní, ktorým bol zrušený rozsudok krajského súdu z dôvodu, že tento rozsudok vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa sťažovateľa však v samotnom dovolaní nebolo nesprávne právne posúdenie veci namietané.
z odôvodnenia	<p>Podstatou ústavnej sťažnosti ... je tvrdenie, že došlo k ... arbitrárnemu posúdeniu prípustnosti dovolania najvyšším súdom extenzívnym až účelovým výkladom obsahu dovolania, keď dotváral vec na úkor ... (sťažovateľa) a obsah dovolania fakticky dopĺňal a domýšľal jeho náležitosti tým, že prípustnosť a dovolaciu právnu otázku vyvodil z toho, čo obsahom dovolania vôbec nebolo, dokonca ich z jeho obsahu nemožno ani len vyvodiť. ...</p> <p>... najvyšší súd ... vo vzťahu k námietkam sťažovateľa ... zdôrazňuje, že pri posudzovaní toho, či dovolateľ dostatočne vymedzil právnu otázku (§ 432 CSP), je potrebné, aby sa najvyšší súd pokúsil autenticky porozumieť dovolateľovi –</p>

	<p>jeho textu ako celku (pozri I. ÚS 336/2019, I. ÚS 115/2020). Dovolací súd nie je vymedzením prípustnosti viazaný a skúma ju aj sám. Najvyšší súd totiž nemôže byť viazaný tým, na ktorom prípade právnej otázky podľa § 421 ods. 1 CSP založil prípustnosť dovolania dovolateľ (I. ÚS 51/2020). K tvrdeniu sťažovateľa, že dovolací súd dotváral vymedzenie dovolacieho dôvodu, ako aj dovolaciu právnu otázku, uviedla, že „<i>prípustnosť aj dôvod prípustnosti dovolania spolu s právnou otázkou je nielen z obsahu dovolania, ale aj z obsahu napadnutého rozhodnutia možno vyvodit' aj implicitne a že rozhodnutie treba čítať v celkovom kontexte zákonných medzi, v ktorých sa pri rozhodovaní dovolací senát pohybuje</i>“. Podľa názoru ... najvyššieho súdu vymedzený dovolací dôvod prípustnosti dovolania a dovolacia právna otázka z obsahu dovolania nepochybne vyplývajú a bolo ich možné vyabstrahovať podľa § 421 CSP. ...</p> <p>Z dovolania, ktoré tvorí prílohu ústavnej sťažnosti, ústavný súd zistil, že v ňom absentuje právna otázka, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu, pričom túto právnu otázku z dovolania nemožno ani len vyvodit'. Keďže právna otázka v dovolaní úplne absentuje, dovolateľ nemal na čo nadviazať a ani netvrdil, že sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, že v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola absentujúca otázka vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.</p> <p>V posudzovanej veci nie je dovolací dôvod podľa názoru ústavného súdu vymedzený v súlade s § 432 ods. 1 CSP, pretože dovolateľ neuviedol právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a neuviedol ani, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.</p> <p>Ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a jeho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Napadnuté uznesenie najvyššieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Ústavnej sťažnosti sťažovateľa v časti, ktorou namietal porušenie základného práva vlastniť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a práva na ochranu majetku podľa čl. 1 dodatkového protokolu napadnutým uznesením najvyššieho súdu, nevyhovelo s ohľadom na skutočnosť, že napadnuté uznesenie najvyššieho súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Najvyšší súd tak bude mať znova príležitosť poskytnúť súdnu ochranu všetkým právam sťažovateľa vrátane práv majetkových.</p>
<p>použité odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, ESEP a iných súdov</p>	
<p>súvisiace právne predpisy</p>	<p>zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok</p>
<p>klúčové slová</p>	<p>dovolacie dôvody-nesprávne právne posúdenie aplikácia právnych noriem-ústavne nesúladná dovolanie-prípustnosť</p>

<p>spisová značka</p>	<p>II. ÚS 299/2021</p>
<p>populárny názov</p>	<p>Odôvodnenie rozhodnutia o väzbe</p>
<p>sudca spravodajca</p>	<p>Jana Laššáková</p>
<p>druh konania</p>	<p>konanie o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb</p>
<p>druh rozhodnutia a spôsob vybavenia</p>	<p>Nález - Nález</p>
<p>dátum rozhodnutia</p>	<p>30.09.2021</p>
<p>dotknuté články ústavy a medzinárodných zmlúv</p>	<p>Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd čl. 5 ods. 1 písm. c Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd čl. 5 ods. 4 Ústava Slovenskej republiky čl. 17 ods. 2 Ústava Slovenskej republiky čl. 17 ods. 5 zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov</p>

analytická právna veta	Súd, ktorý o väzbe rozhoduje, je povinný skúmať ako jednu z tzv. materiálnych podmienok dôvodov väzby aj to, či zistené skutočnosti, teda aj dosiaľ vykonané dôkazy, nasvedčujú tomu, že sa stal skutok, pre ktorý bolo vznesené obvinenie, a či skutok vykazuje znaky trestného činu. Ak dokazovanie nepotvrďuje, že sa stal skutok uvedený v uznesení o vznesení obvinenia, nie je naplnená väzobná podmienka.
skutkový stav a základné fakty	Sťažovateľ ústavnou sťažnosťou napadol rozhodnutia všeobecných súdov o jeho žiadosti o prepustenie z väzby z dôvodu, že všeobecné súdy sa vôbec nevysporiadali s jeho námietkou kvalifikácie predmetného skutku nie ako trestného činu vydierania, ale ako trestného činu marenia spravodlivosti, resp. že sa náležite nevysporiadali s jeho námietkou, že predmetný skutok nie je trestným činom, keďže nebol zabezpečený žiadny dôkaz svedčiaci o tom, že sa sťažovateľ mal dopustiť hrozby násilím.
z odôvodnenia	<p>Podstata námietok sťažovateľa ... je založená na jeho tvrdení, že k porušeniu jeho práv konajúcimi súdmi malo dôjsť jednak tým, 1. že sa vôbec nevysporiadali s jeho námietkou kvalifikácie predmetného skutku nie ako trestného činu vydierania, ale ako trestného činu marenia spravodlivosti, a zároveň k porušeniu jeho práv konajúcimi súdmi malo dôjsť tým, 2. že sa náležite nevysporiadali s jeho námietkou, že predmetný skutok ani vôbec nie je trestným činom, keďže nebol zabezpečený žiadny dôkaz svedčiaci o tom, že sa sťažovateľ mal dopustiť hrozby násilím.</p> <p>Ústavný súd po ústavnom prieskume napadnutého uznesenia najvyššieho súdu konštatuje, že napadnuté uznesenie najvyššieho súdu nedáva odpovede na sťažovateľove relevantné námietky.</p> <p>Ústavný súd poukazuje konkrétne na námietku sťažovateľa, že poškodený, teda osoba, proti ktorej malo vyhrážanie zo strany sťažovateľa smerovať, počas svojho výsluchu 8. júna 2020 na otázku „Uviedla Vám niektorá z uvedených osôb v rámci Vami uvádzaného vyhrážania Vašej osobe v sledovanom období, že skončíte ako ... , prezývaný ...?“ odpovedal „Nie“. Najvyšší súd sa ... s touto námietkou sťažovateľa náležite nevysporiadal, hoci to, či sa sťažovateľ proti poškodenému ... dopustil násillia, hrozby násillim alebo inej ťažkej ujmy, je zásadným pre posúdenie naplnenia základného kvalifikačného znaku trestného činu vydierania.</p> <p>Najvyšší súd sa v napadnutom uznesení (a ani predtým špecializovaný súd) náležite nevysporiadal ani s námietkou kvalifikácie predmetného skutku nie ako trestného činu vydierania, ale ako trestného činu marenia spravodlivosti, hoci obhajoba poukazovala na konkrétne rozhodnutia trestných súdov a konkrétnu právnu teóriu, ktoré definujú trestný čin marenia spravodlivosti ako špeciálnu skutkovú podstatu vo vzťahu k trestnému činu vydierania v prípadoch, keď k spáchaniu skutku malo dôjsť násillim alebo jeho hrozbou.</p> <p>V súvislosti s názorom najvyššieho súdu, že vo vzťahu ku kvalifikácii skutku bude ťažisko dokazovania pred súdom, ústavný súd konštatuje, že ide o názor z ústavnoprávneho hľadiska neakceptovateľný. Ústavný súd zdôrazňuje, že súd, ktorý o väzbe rozhoduje, je povinný skúmať ako jednu z tzv. materiálnych podmienok dôvodov väzby aj to, či zistené skutočnosti, teda aj dosiaľ vykonané dôkazy, nasvedčujú tomu, že sa stal skutok, pre ktorý bolo vznesené obvinenie, a či skutok vykazuje znaky trestného činu. Skúmanie tzv. materiálnych dôvodov väzby je zákonnou podmienkou pre vzatie obvineného do väzby či pre ďalšie trvanie väzby. Súd preto nesmie vychádzať iba formálne z uznesenia o vznesení obvinenia, ale musí skúmať a hodnotiť dôkazy, ktoré k vzneseniu obvinenia viedli. Ak dokazovanie nepotvrďuje, že sa stal skutok uvedený v uznesení o vznesení obvinenia, nie je naplnená väzobná podmienka.</p> <p>Ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky a právo na slobodu a bezpečnosť podľa čl. 5 ods. 1 písm. c) a ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských</p>

	práv a základných slobôd. Napadnuté rozhodnutie zrušil. Ústavný súd nevyhovел návrhu sťažovateľa na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia.
použité odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, ESLP a iných súdov	
súvisiace právne predpisy	zákon č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov
klúčové slová	väzba-žiadosť o prepustenie práva a slobody – základné ľudské práva a slobody-právo na osobnú slobodu väzba-väzba v prípravnom konaní väzba-preskúmanie väzobných dôvodov

spisová značka	II. ÚS 330/2021
populárny názov	Odôvodnenie rozhodnutia orgánu verejnej moci
sudca spravodajca	Peter Molnár
druh konania	konanie o preskúmaní rozhodnutia vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	Nález - Nález
dátum rozhodnutia	09.09.2021
dotknuté články ústavy a medzinárodných zmlúv	ústavný zákon č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení neskorších predpisov
analytická právna veta	K požiadavke riadneho odôvodnenia rozhodnutia orgánu verejnej moci patrí aj povinnosť vyrovnat' sa s ťažiskovými, resp. klúčovými návrhmi a námietkami účastníka konania, ktorého sa rozhodnutie dotýka.
skutkový stav a základné fakty	Sťažovateľ svojou ústavnou sťažnosťou napadol rozhodnutie Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií, ktorým mu bola uložená pokuta pre nesplnenie povinnosti podať v stanovenej lehote oznámenie podľa čl. 7 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov. Okrem iného namietal, že napadnuté rozhodnutie nebolo dostatočne odôvodnené.
z odôvodnenia	"Výbor mal v posudzovanom prípade nesporne preukázané, že navrhovateľ si povinnosť podať oznámenie v ústavným zákonom stanovenej lehote nesplnil, preto začal proti nemu konanie podľa čl. 9 ods. 2 písm. a) ústavného zákona. Súčasne podľa čl. 9 ods. 4 ústavného zákona požiadal dotknutého verejného funkcionára o stanovisko pre účely konania vo veci ochrany verejného záujmu. Verejný funkcionár sa k uzneseniu o začatí konania vyjadril listom z 29. októbra 2020, v ktorom uviedol stručný prehľad svojej činnosti ako likvidátora štátnych podnikov, pričom v závere dodal, že „oznámenie podáva oneskorene z dôvodu, že daňové priznanie za rok 2019 bolo z dôvodu mimoriadnej situácie vyhotovené jeho účtovníčkou 28. 10. 2020 a podané 29. 10. 2020“. Za dôvodnú považuje ústavný súd námietku navrhovateľa, podľa ktorej sa výbor nevysporiadal s jeho argumentáciou uvedenou vo vyjadrení z 29. októbra 2020. Už bolo zvýraznené, že odôvodnenie rozhodnutia, ktorým sa konštatuje nesplnenie alebo porušenie povinnosti alebo obmedzenia ustanoveného ústavným zákonom zo strany verejného funkcionára a uloženie sankcie, musí ako celok ctiť požiadavku riadneho odôvodnenia rozhodnutia konajúceho orgánu verejnej moci v zmysle čl. 46 ods. 1 ústavy. K požiadavke riadneho odôvodnenia orgánu verejnej moci pritom nepochybne patrí aj povinnosť vyrovnania sa s ťažiskovými, resp. klúčovými návrhmi a námietkami verejného funkcionára ako účastníka konania, ktorého sa rozhodnutie dotýka. Po preskúmaní odôvodnenia napadnutého rozhodnutia ústavný súd konštatuje, že výbor sa argumentáciou navrhovateľa nijakým spôsobom nevysporiadal. Uvedené procesné pochybenie výboru robí napadnuté rozhodnutie nepreskúmateľným. Ústavný súd zrušil rozhodnutie Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre

	nezlučiteľnosť funkcií a vec mu vrátil na ďalšie konanie.
použité odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, ESLP a iných súdov	
súvisiace právne predpisy	ústavný zákon č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení neskorších predpisov
klúčové slová	arbitrárnosť verejný záujem, spoločenský záujem

Spracovalo Analytické oddelenie Kancelárie Ústavného súdu Slovenskej republiky

Upozornenie :

Prehľad vybraných rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „prehľad“) je neoficiálnym dokumentom, ktorý slúži výlučne na informovanie o rozhodovacej činnosti Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“). Prehľad zostavuje Analytické oddelenie Odboru súdnych poradcov a súdnej agendy Kancelárie Ústavného súdu Slovenskej republiky z rozhodnutí ústavného súdu, písomne vyhotovených a odoslaných účastníkom konania v danom období. Prehľad nezaväzuje ústavný súd a nenahrádza jednotlivé rozhodnutia ústavného súdu, z ktorých bol zostavený.